

Ad afsnit VI.

Tilsynet.

Til § 47.

Svarer til lovforslagets § 49.

ad stk. 1. Som allerede tidligere nævnt har man anset det for rigtigst at flytte den bestemmelse om tilsyn med statsbanernes og privatbanernes dampkedler, henhørende til det rullende materiel, der i lovforslaget stod i § 26, stk. 7, hertil.

ad stk. 2. Udvalget har fundet det rigtigst gennem bestemmelsen i stk. 2 at åbne en almindelig adgang for socialministeren til at bestemme, at tilsynet helt eller delvis skal henlægges til en anden offentlig myndighed, f. eks. skibstilsynet. Man har endvidere her medtaget private institutioner, hvis bistand skulle være betryggende, og har her eksempelvis tænkt på Dansk Svejsecentral og Dansk Køleinstitut, der allerede nu indenfor visse begrænsede områder fører tilsyn eller deltager i tilsynet med de fastsatte reglers overholdelse.

ad stk. 3. Bestemmelsen i lovforslagets § 12, stk. 3, om, at socialministeren efter forhandling med indenrigs- og boligministeren skal fastsætte regler for samarbejdet mellem arbejdstilsynet og bygningsmyndighederne, har man fundet det rigtigst at lade indgå under afsnittet om tilsynet.

Da fabriktilsynet imidlertid allerede nu nødvendigvis samarbejder med en række andre offentlige myndigheder end bygningsmyndigheder — således sundhedsmyndigheder, veterinærmyndigheder, brandvæsenet m. fl. —, og da sådant samarbejde ikke bliver mindre nødvendigt efter gennemførelsen af en udvidet lovgivning, anser udvalget det for formålstjenligt, at bestemmelsen i stk. 3 gøres mere generel, således at den i det hele omfatter samarbejdet mellem arbejdstilsynet og andre offentlige myndigheder.

Til § 48.

Svarer til lovforslagets § 50.

ad stk. 2. Forslaget bruger betegnelsen „overingeniører“ om den højeste gruppe af

det tekniske tilsynspersonale. Udvalget må imidlertid anse denne betegnelse for mindre formålstjenlig og har derfor ment at burde erstatte den med titlen „fabrikinspektører“. Ganske vist vil det om denne kunne siges, at den heller ikke er karakteristisk, efter at lovgivningens område udvides, således at de pågældende skal føre tilsyn med mange andre virksomheder end netop fabrikker. En betegnelse, som ville være mere karakteriserende, er titlen „arbejdsinspektører“, men da denne titel allerede bruges indenfor andre felter og derfor ville kunne misforstås, har man anset det for mest formålstjenligt at bevare den nuværende titel, som efterhånden er indgået i publikums bevidsthed, selvom den iøvrigt heller ikke under den nugældende lovgivning helt karakteriserer de pågældende tilsynsførendes område.

Lovforslaget bruger endvidere betegnelsen „assistenter“ og tænker herved på den del af tilsynspersonalet, der nu kaldes kedelbesigtigelsesmænd, men som efterhånden i et vist omfang er blevet inddraget i det almindelige tilsyn og derfor ikke længere alene beskæftiger sig med besigtigelse af kedler. Udvalget har efter henvendelse fra kedelbesigtigelsesmændenes forening ment at burde ændre denne titel til „tilsynsmestre“. Under denne gruppe indenfor tilsynet skulle henhøre de nuværende kedelbesigtigelsesmænd og personer med tilsvarende uddannelse (maskinmestre).

Man har imidlertid samtidig fundet det formålstjenligt at bibeholde gruppen „assistenter“, idet man herved tager hensyn til den foreslåede udvidelse af tilsynets områder til felter, indenfor hvilke en del af tilsynet meget vel vil kunne udøves af personer med en anden og kortere uddannelse end den, der normalt vil kræves af tilsynsmestre, og hvorved man vil kunne undgå, at tilsynet bruger teknisk overkvalificeret personale.

ad stk. 3. Det foreslås i lovforslaget, at arbejds læger skal bistås af sundhedsplejersker. Man finder imidlertid, at denne be-